

schouwing is dat echter minder opmerkelijk dan het lijkt. De 'rode jaren' (zo genoemd door filosoof Antoine Verbij¹⁶) vielen in de jaren zeventig. Die mening lijkt ook historicus A. Th. van Deursen toegeedaan. In zijn recent verschenen studie *Een hoeksteen in het verzuild bestel. De Vrije Universiteit 1880-2005* ziet hij over de jaren zeventig de 'schaduw van Marx' vallen. Het spook van het communisme waarde toen ook aan de Vrije Universiteit rond. En al was slechts een minderheid door dit spook behekst, die minderheid roerde zich geducht en politiseerde ieder voorstel. Dat ook de eredocoraten hieraan niet ontkwamen, wekt geen verwondering. De eredoctores werden immers door een (in de ogen van radicale studenten) kleine, ondoorzichtige kongsi voorgedragen. En als die eredoctores ook nog verdacht werden van collaboratie met politiek rechtse regimes waren de poppen aan het dansen. In 1972 werd de senaat voor het eerst geconfronteerd met studentenprotest van betekenis tegen een eredoctoor. De 'politieke' studentenraad van de Vrije Universiteit tekende een ongekend fel protest aan tegen de beslissing de Indonesische jurist O. Notohamidjojo, verdacht van collaboratie met het militaire regime van generaal Soeharto, een eredoctoraat toe te kennen. 21

De senaat reageert daarop met het ongemak regenten eigen, die nooit zijn uitgedaagd. Dat de Zuid-Afrikaanse predikant en bestrijder van de apartheid C. F. Beyers Naudé een maand later eveneens een eredoctoraat zou ontvangen, vermocht het protest niet te temperen. Tekenend voor de gewijzigde verhoudingen aan de Vrije Universiteit mag heten, dat ditmaal niet studenten maar leden van de senaat protest aantekenden tegen de laureaat. De bezwaarden hadden het tij vooralsnog echter tegen. Toch waren ook de radicale studenten ontevreden: hen waren de eredoctores niet links genoeg. Dat bleek bij het eeuwfeest in 1980, toen maar liefst negen laureaten bekend gemaakt werden. Bij dit jubileum werd teruggrepen op een oude traditie: de eredocoraten werden voor het eerst sinds de nieuwbouw van de Vrije Universiteit aan de De Boelelaan elders uitgereikt: in de Nieuwe Kerk te Amsterdam. Maar waar destijds nog vol waardering en zelfs ontzag over het gebeuren werd geschreven, vond het kort na de oorlog opgerichte, inmiddels linkse studentenblad *Pharetra* aanleiding de eredoctores eens kritisch tegen het licht te houden. 'Zowel de procedure voor, als het resultaat van de voordracht van eredoktoren bevestigden onze indruk dat het eeuwfeest van de v.u. een onderonsje van hoogle-